

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/9/2019
Identifikačné číslo spisu:	7509217347
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7509217347.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinnému V. Č., bývajúcemu vo J. M. XX, o vymoženie 3 893,13 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 12 Er 4667/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. apríla 2019 sp. zn. 8 CoE 225/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 24. apríla 2018 č. k. 12 Er 4667/2009-20 I. vyhlásil exekúciu za neprípustnú, II. exekúciu zastavil, III. povinnému nepriznal náhradu trov konania, IV. súdnemu exekútorovi priznal voči oprávnenému právo na náhradu trov exekúcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 243f ods. 6, § 57 ods. 1 písm. m/, § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok) uviedol, že exekúcia je vykonávaná na základe rozhodcovského rozsudku z 1. júna 2006 sp. zn. RK-103/05-SM, ktorý bol vydaný na základe zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi oprávnenou a povinným 22. júla 2004, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré v čl. 16 obsahovali rozhodcovskú doložku, od ktorej odvodil právomoc rozhodcovský súd. Exekučný súd vychádzal zo záveru, že zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávnenou ako veriteľom a povinným ako dlžníkom, ktorá bola zabezpečená zmenkou, na základe ktorej oprávnená uplatnila na rozhodcovskom súde svoj nárok, je spotrebiteľskou zmluvou, čo vyplýva z povahy zmluvných strán, predmetu podnikateľskej činnosti oprávnenej a v konečnom dôsledku aj z obsahu zmluvy. S poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka exekučný súd konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti ho v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Ako exekučný súd uzavrel, neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči

dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a v dôsledku toho považoval exekučný titul za materiálne nevykonateľný a absenciu tejto jeho vlastnosti za neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonaní exekúcie. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 9a ods. 1, § 200 ods. 5 EP a § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 25. apríla 2019 sp. zn. 8 CoE 225/2018 I. uznesenie exekučného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, II. zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania, III. rozhodol tiež o náhrade trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodcovskú doložku koncipovanú v takom znení, ako vyplýva z bodu 16 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, exekučný súd správne právne posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve. Zdôraznil, že takto vnútená podmienka, ktorá sa netýka priamo predmetu zmluvy, ktorá zvyšuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 OZ, na základe ktorého je potrebné túto rozhodcovskú doložku vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku zmluvy, a teda za absolútne neplatný právny úkon. Ako odvolací súd dodal, ak chcel spotrebiteľ od dodávateľa získať predmet zmluvy, kvôli ktorému zmluvu uzatváral, nemal inú možnosť, než túto podmienku prijať, ďalej nemohol ovplyvniť výber rozhodcov, resp. rozhodcovského súdu uvedených v predtlači zmluvy. Už táto skutočnosť zvyšuje nerovnováhu vo vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Ohľadne návrhu oprávnenej na prerušenie exekučného konania za účelom podania návrhu na začatie konania Ústavnému súdu Slovenskej republiky na vyslovenie nesúladu § 243f Exekučného poriadku s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uviedol, že Exekučný poriadok v § 36 ods. 5 EP výslovne vylučuje možnosť prerušiť exekučné konanie. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f/ a z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Povinný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), riadne zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa C.s.p. sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 C.s.p.). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 C.s.p. je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. V danom prípade odvolací súd rozhodol 25. apríla 2019. Dovolanie, ktoré bolo podané 10. júla 2019, smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“.

9. Najvyšší súd dovolanie oprávnenej, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

10. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní povinnému vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania

v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. by mal rozhodnúť exekučný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol povinný v dovolacom konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

12. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

13. Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania povinného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p., zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 453 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018, R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.